

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. A vera pristinaq[ue] religione non recedendum ijs, qui nolunt puniri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Cap. LX. Ethnices, & tempore Iudicum, Israëlitai bellis punitos. 68

cede truncabant, casis centum viginti milibus bellatorum educentium. *Iudic. 8. 10*
gladium. Quia in pugna & bonitatem suam ostendit Dominus, &
potentiam. Nam Israëlitæ iuvit imberentes, & paucissimis plu-
rimos interemis; palam faciens, nullam hostium multitudinem.
esse formidandam, si Deus pugnet pro nobis.

Pugnabit autem pro nobis, si priscos pietatis ritus non de-
seramus; aut desertos instauremus. Ad quod faciendum, sat mul-
tos nobis mittit Prophetas. Quotquot nos ad religionem ortho-
doxam, ad pœnitentiam, ad sequenda veteris Ecclesie vestigia,
adhortantur, Prophetæ sunt. Cur aliam Ecclesiam quærimus,
quām quæ ædificata est supra illam petram, contra quam portæ
inferi non præualebunt, & quæ est columnæ & firmamentum veri.
mis? Allicit nouitates? inuitat libertas? trahunt mille illece-
bre? *Hec dicit Dominus Deus Israël: Ego alter docui, aliter Pa-*
tres vestri crediderunt. Quorum unus ait: *Multis sunt, que in*
Ecclesie Catholica gressio me insitissime teneant. Tener consensio po-
pulorum atq; gentium; tener authoritas miraculis inchoata, sive nutri-
ta, charitate ancta, vetustate firmata. Tener ab ipsa sede Petri Apo-
sti, cui pascendas oves suas post resurrectionem Dominus commendauit,
usque ad presentem Episcopatum successio sacerdotum. Tener postrem
ipsum Catholica nomen, quod non sine causa inter tam multas heres
sc ista Ecclesia sola obtinuit, ut cùm omnes heretici Catholicos se dici ve-
lant; quarent itamen peregrino alicui, ubi ad Catholicam conueniantur,
nullius hereticorum vel basilicam suam, vel domum andeat ostendere.
Hac ipsa de cauilla strictrissime Vincentius Lyrinensis: *In ipsa Ec-*
clesia Catholica magnopere curandum est, ut id teneamus, quod ubiq;
quod semper, quod ab omnibus creditum est. Hoc est etenim verè pro-
prietatis Catholicum, quod ipsa via nominis ratio declarat, que omnia
vere uniuersaliter comprehendit. Sed hoc ita demum sit, si sequamur
uniuersitatem, antiquitatem, confessionem. Sequemur autem uni-
uersitatem hoc modo, si hanc unam fidem veram esse fateamur, quam to-
ta per orbem terrarum confitetur Ecclesia. Antiquitatem vero ita, si
ab his nullatenus recedamus sensibus, quos sanctos maiores Patres nostros
celebrasse manifestum est. Confessionem quoq; itidem, si in ipsa vetustate
omnium, vel certe panè omnium Sacerdotum pariter & Magistrorum
definitiones sententiasq; settentur. Ita Deo conciliati, pacem obti-

VII.

Mateh. 16. 18.
1. Tim. 3. 16.

S. Augustin.
con. ep. Max.
cap. 4.

Vinc. Lyr. in
conamom. c. 2.

Rrrr 3 nebimus,

686 Cap. LX. *Ethnices, & tempore Iudicum, Israelitas bellis punitor.*

nebimus. Contrarium qui agunt, qui mutant, qui religionem in postremis habent, quibus perinde est cui Deorum, vel Dearum licent, illi faciunt malum in conspectu Domini: illi eum ad iracundiam prouocant, illi sunt causa bellarum. Quid mirum est eos habere hostes homines, qui habent Deum hostem? Sed ad Israelitas redeamus.

VIII.

Iudic. 8. 33.

Iudic. 9. 57.

Iudic. 10. 6.

Iudic. 10. 12.

5. Postquam mortuus est Gedeon, auerſi sunt filii Israel, & fornicati sunt cum Baalim. Percusseruntq; cum Baal fædus, ut esset eis in Deum, nec recordati sunt Domini Dei sui, qui eruit eos de manibus inimicorum suorum omnium, per circuitum: nec fecerunt misericordiam cum domo Jerobaal. Gedeon juxta omnia bona, qua fecerat Israeli; Non solum Deo suo, sed etiam Duci suo Gedeoni ingratit, cuius septuaginta filios, fratres suos, ut solus regnaret, Abimelech interemit, interemptus vicissim. Et Sichinitio quoque, quod operari erant, retributum est, & venit super eos maledictio Ioathan filii Jerobaal. Nam ab eo ipso Abimelech, cui male adhaerunt, puniti sunt. Vique malum malo contexeretur, Filii Israel peccatis veteribus jungentes, fecerunt malum in conspectu Domini, & seruierunt idoli, Baalim & Ascharoth, & Dijs Syria ac Sidenis, & Moab, & filiorum Ammon, & Philistijm: dimiseruntq; Dominum, & non coluerunt eum. Contra quos Dominus iratus, tradidit eos in manus Philistijm & Ammon. Afflittiq; sunt, & vehementer oppresi, per annos decem & octo, &c. Et clamantes ad Dominum, dixerunt: Peccauimus tibi, quia a reliquis Domini Deum nostrum, & seruinimus Baalim. Videbatur, in qua ex peccato bellum, ex bello pœnitentia sequitur? Sed ne putes Deum tanta inconstantia non, offensum, aut deniq; semper ad ignoscendum se offerre, audi, quid ad eos dicat: Numquid non ægypti & Amorrhei, filijq; Ammon & Philistijm, Sidoni quoque & Amalec, & Chanaan, oppresserunt vos, & clamantis ad me, & orni vos de manu eorum? Et tamen reliquistis me, & coluistis deos alienos: idcirco non addam, ut ultrà vos liberem: ite, & invocate deos quos elegistis: ipsi vos liberent in tempore angustie. Quam sepe id ipsum nobis obijcere posset? Quories manifestè nos iuvit? quoties nos ab hoste fortiore liberauit? & deseruimus eum; & ad neficio quos Deos conuersi sumus, sperantes in humano auxilio? in callidis promissis? spe lactati, non firmati, Quid mirum, si tan-